

545

USTAWA

z dnia 16 marca 2000 r.

o zmianie ustawy o radcach prawnych.

Art. 1. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. Nr 19, poz. 145, z 1989 r. Nr 33, poz. 175, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 75, poz. 471, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 75, poz. 853 i Nr 83, poz. 931) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, określi strój urzędowy radców prawnych biorących udział w rozprawach sądowych, uwzględniając uroczysty charakter stroju, odpowiedni do powagi sądu i utrwalonej tradycji.”;

2) po art. 22⁶ dodaje się art. 22⁷ i 22⁸ w brzmieniu:

„Art. 22⁷. 1. Radca prawny podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 4 ust. 1 i art. 6 ust. 1.

2. Przepis ust. 1 nie narusza przepisów art. 120 Kodeksu pracy.

3. Obowiązek ubezpieczenia, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy radców prawnych nie wykonujących zawodu.

Art. 22⁸. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Radców Prawnych i Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, ogólne warunki ubezpieczenia, o którym mowa w art. 22⁷:

1) datę powstania obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia,

2) podstawowy zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń,

3) minimalną sumę gwarancyjną ubezpieczenia określoną kwotowo,

4) zakres praw i obowiązków ubezpieczonego i zakładu ubezpieczeń, wynikających z umowy ubezpieczenia.”;

3) po art. 62 dodaje się art. 62¹—62⁶ w brzmieniu:

„Art. 62¹. Orzeczenie z uzasadnieniem, wydane przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny w dru-

giej instancji, doręcza się stronom, Ministrowi Sprawiedliwości oraz Krajowej Radzie Radców Prawnych.

Art. 62². 1. Od orzeczenia wydanego przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny w drugiej instancji przysługuje stronom, Ministrowi Sprawiedliwości, Rzecznikowi Praw Obywatelskich oraz Prezesowi Krajowej Rady Radców Prawnych kasacja do Sądu Najwyższego.

2. Orzeczenie, od którego służy kasacja podmiotom wymienionym w ust. 1, nie podlega wykonaniu do czasu wniesienia kasacji lub bezskutecznego upływu terminu do jej wniesienia.

Art. 62³. Kasacja może być wniesiona z powodu rażącego naruszenia prawa, jak również rażącej niewspółmierności kary dyscyplinarnej.

Art. 62⁴. Kasację wnosi się do Sądu Najwyższego, za pośrednictwem Wyższego Sądu Dyscyplinarnego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem.

Art. 62⁵. 1. Od kasacji, o której mowa w art. 62² ust. 1, nie uiszcza się opłaty sądowej.

2. Orzeczenie, od którego wniesiono kasację, nie podlega wykonaniu do czasu rozpoznania kasacji.

3. Sąd Najwyższy rozpoznaje kasację na rozprawie w składzie trzech sędziów.

Art. 62⁶. Do rozpoznania kasacji, o której mowa w art. 62² ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego o kasacji, z wyłączeniem art. 526 § 2 oraz art. 530 § 2 i 3.”;

4) w art. 65 skreśla się ust. 3;

5) art. 68 otrzymuje brzmienie:

„Art. 68. 1. Stronami w postępowaniu dyscyplinarnym są oskarżyciel, obwiniony i pokrzywdzony.

2. Oskarżycielem w postępowaniu przed okręgowym sądem dyscyplinarnym jest rzecznik dyscyplinarny, a przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym — Główny Rzecznik Dyscyplinarny.

3. Obwinionym jest radca prawny lub aplikant radcowski, przeciwko któremu toczy się postępowanie dyscyplinarne.

4. Pokrzywdzonym jest osoba, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone postępowaniem radcy prawnego lub aplikanta radcowskiego określonym w art. 64.”;

6) po art. 68 dodaje się art. 68¹ w brzmieniu:

„Art. 68¹. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna się odpowiednio na wniosek rzecznika dyscyplinarnego lub Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego.”;

7) w art. 70:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od chwili popełnienia przewinienia upłynęły trzy lata, a w wypadkach przewidzianych w art. 11 ust. 2 — sześć miesięcy.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu popełnienia upłynęło pięć lat, a w wypadkach przewidzianych w art. 11 ust. 2 — dwa lata.”;

8) skreśla się art. 72.

Art. 2. Przepisy ustawy stosuje się do spraw niezakończonych w dniu wejścia w życie ustawy orzeczeniami sądów dyscyplinarnych wydanymi w drugiej instancji.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 2, który wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

546

USTAWA

z dnia 16 marca 2000 r.

o zmianie ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach.

Art. 1. W ustawie z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. Nr 38, poz. 173, z 1989 r. Nr 34, poz. 178, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 141, poz. 943 oraz z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 155, poz. 1016) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Nadzór nad narodowym zasobem archiwalnym sprawuje minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego za pośrednictwem Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych.”;

2) w art. 5 w ust. 3 w pkt 5 wyrazy „Ministrów: Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych i Administra-

cji oraz Spraw Zagranicznych” zastępuje się wyrazami „Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz ministra właściwego do spraw zagranicznych”;

3) użyte w art. 17 w ust. 3 i w art. 29 w ust. 3 wyrazy „Ministrowie: Obrony Narodowej, Spraw Wewnętrznych i Administracji, Spraw Zagranicznych” zastępuje się wyrazami „Minister Obrony Narodowej, minister właściwy do spraw wewnętrznych, minister właściwy do spraw zagranicznych”;

4) w art. 18:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych powołuje i odwołuje Prezes Rady Mini-